

Preliminär utgåva

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 29 mars 2017 (*)

”Begäran om förhandsavgörande – Associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och Turkiet – Beslut nr 1/80 – Artikel 13 – Standstill-klausul – Uppehållsrätt för familjemedlemmar till en turkisk arbetstagare som tillhör den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat – Huruvida det föreligger ett tvingande skäl av allmänintresse som motiverar nya begränsningar – Effektiv förvaltning av migrationsströmmarna – Krav på att tredjelandsmedborgare under 16 år måste inneha ett uppehållstillstånd – Proportionalitet”

I mål C-652/15,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av
Verwaltungsgericht Darmstadt (Förvaltningsdomstolen i Darmstadt, Tyskland) genom beslut av
den 1 december 2015, som inkom till domstolen den 7 december 2015, i målet

Furkan Tekdemir, företrädd av Derya Tekdemir och Nedim Tekdemir,

mot

Kreis Bergstraße,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta (referent) samt domarna J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C.G. Fernlund och S. Rodin,

generaladvokat: P. Mengozzi,

justitiesekreterare: handläggaren M. Aleksejev,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 13 oktober 2016,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Furkan Tekdemir, företrädd av Derya Tekdemir och Nedim Tekdemir, genom R. Gutmann, Rechtsanwalt,
- Tysklands regering, genom T. Henze och J. Möller, båda i egenskap av ombud,
- Österrikes regering, genom G. Hesse, i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom D. Martin och T. Maxian Rusche, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 15 december 2016 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 13 i associeringsrådets beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, som fogats till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket avtal undertecknades den 12 september 1963 i Ankara av Republiken Turkiet, å ena sidan, och av EEG:s medlemsstater och gemenskapen, å andra sidan, och vilket ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963 (EGT 1964, 217, s. 3685) (nedan kallat associeringsavtalet).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Furkan Tekdemir (nedan kallad barnet Tekdemir), som företräds av sina föräldrar Derya Tekdemir och Nedim Tekdemir, och Kreis Bergstraße (förvaltningsdistriktet Bergstraße, Tyskland). Målet rör barnet Tekdemirs avslagda ansökan om uppehållstillstånd i Tyskland.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Associeringsavtalet

3 Enligt artikel 2.1 i associeringsavtalet syftar detta avtal till att främja ett fortlöpande och väl avvägt stärkande av de ekonomiska och handelsmässiga förbindelserna mellan de avtalsslutande parterna med beaktande av nödvändigheten av att säkerställa en snabb utveckling av Turkiets ekonomi och av att höja sysselsättningsnivån samt förbättra levnadsvillkoren för det turkiska folket.

4 I artikel 12 i associeringsavtalet anges att "[d]e avtalsslutande parterna ska vägledas av artiklarna [45, 46 och 47 FEUF] för att stegvis genomföra fri rörlighet för arbetstagare mellan sig".

Beslut nr 1/80

5 I artikel 13 i beslut nr 1/80 föreskrivs följande:

"Gemenskapens medlemsstater och Turkiet får inte införa nya begränsningar såvitt avser villkoren för tillträde till anställning för arbetstagare och deras familjemedlemmar som har erhållit uppehålls- och arbetstillstånd inom respektive lands område i enlighet med gällande lagstiftning."

6 Artikel 14 i beslut nr 1/80 har följande lydelse:

"1. Bestämmelserna i detta avsnitt är tillämpliga med undantag för begränsningar som grundas på hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsan.

2. Detta avsnitt påverkar inte rättigheter och skyldigheter som följer av nationell lagstiftning eller av ömsesidiga avtal mellan Turkiet och gemenskapens medlemsstater, om dessa innebär förmånligare bestämmelser för deras medborgare."

Tysk rätt

7 I 4 § Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (lagen om utlänningars vistelse, sysselsättning och integration i Tyskland) av den 30 juli 2004 (BGB1. 2004 I, s. 1950), i den lydelse som är tillämplig i det nationella målet (nedan kallad AufenthG), med rubriken "Krav på uppehållstillstånd", föreskrivs följande:

”(1) En utlänning som reser in eller vistas i Tyskland ska ha ett uppehållstillstånd, om inte annat följer av unionsrätten eller annan lagstiftning eller utlänningen har rätt att vistas i landet till följd av [associeringsavtalet]. Ett sådant tillstånd beviljas i form av

1. visering i den mening som avses i 6 § första stycket punkt 1 och tredje stycket,
2. uppehållstillstånd (7 §),
- 2a. EU-blåkort (19a §),
3. bosättningsstillstånd (9 §), eller
4. permanent EU-uppehållstillstånd (9a §).

...

(5) En utlänning som har uppehållsrätt enligt [associeringsavtalet] är skyldig att visa att en sådan rätt föreligger genom innehav av ett uppehållstillstånd, förutsatt att vederbörande varken har bosättningsstillstånd eller permanent EU-uppehållstillstånd. Uppehållstillstånd beviljas efter ansökan.”

8 I 33 § AufenthG, med rubriken ”Barn som föds i Tyskland”, föreskrivs följande:

”Med avvikelse från vad som anges i 5 § och 29 § punkt 1 led 2 gäller att ett uppehållstillstånd ex officio får beviljas för ett barn som föds i Tyskland om en av föräldrarna har ett uppehållstillstånd, ett bosättningsstillstånd eller ett permanent EU-uppehållstillstånd. Om båda föräldrarna, eller den förälder som är ensam vårdnadshavare, vid tidpunkten för födseln har ett uppehållstillstånd, ett bosättningsstillstånd eller ett permanent EU-uppehållstillstånd, ska det barn som har fötts i Tyskland beviljas uppehållstillstånd ex officio. Ett barn som har fötts i Tyskland, vars far eller mor vid tidpunkten för födseln innehar en visering eller har rätt att uppehålla sig i Tyskland utan visering, ska anses ha rätt att uppehålla sig i landet fram till dess att viseringen eller den lagenliga vistelsen utan visering har löpt ut.”

9 I 81 § AufenthG, med rubriken ”Ansökan om uppehållstillstånd”, anges följande:

”(1) En utlänning får endast beviljas uppehållstillstånd efter att ha ansökt om detta, om inte annat följer av andra bestämmelser.

(2) Uppehållstillstånd som ... kan erhållas efter inresan i landet ska sökas omedelbart efter inresan eller inom den frist som anges i förordningen. För ett barn som har fötts i Tyskland och för vilket ett uppehållstillstånd inte har beviljats ex officio, ska ansökan göras inom sex månader från födseln.

...”

10 I 2 § Ausländergesetz (utlänningslagen) av den 28 april 1965 (BGBl. 1965 I, s. 353), som var tillämplig vid tidpunkten då beslut nr 1/80 trädde i kraft i Tyskland, föreskrevs följande:

”(1) Utlänningar som reser in i landet, i vilket denna lag ska tillämpas, och som önskar vistas där ska ha ett uppehållstillstånd. Uppehållstillstånd får beviljas om den omständigheten att utlänningen befinner sig i landet inte äventyrar Förbundsrepubliken Tysklands intressen.

(2) Kravet på uppehållstillstånd gäller inte för utlänningar

1. under 16 år,

...

3. som undantas från detta krav enligt internationella avtal,

(3) För att underlätta utlänningars vistelse kan den federala inrikesministern i förordning föreskriva att även andra utlänningar ska undantas från kravet på uppehållstillstånd.

(4) Den federala inrikesministern kan i förordning föreskriva att utlänningar som undantas från kravet på uppehållstillstånd ska lämna uppgifter om sin vistelse.”

11 Slutligen framgår det av beslutet om hänskjutande att förvaltningsmyndigheten, enligt 7 § punkterna 4 och 5 i denna lag, skönsmässigt kunde tidsbegränsa giltigheten för ett uppehållstillstånd som beviljats för en ung utlänning som på grund av sin ålder undantagits från kravet på uppehållstillstånd.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

12 Barnet Tekdemir, som föddes i Tyskland den 16 juni 2014, är turkisk medborgare.

13 Den 1 november 2013 reste barnet Tekdemirs mor, som också är turkisk medborgare, in i Tyskland med en Schengenvisering för turister. Den 12 november 2013 ingav hon en asylansökan till lokalavdelningen vid Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (den federala migrations- och flyktingsmyndigheten) i Gießen (Tyskland). Detta förfarande pågick fortfarande vid tidpunkten för beslutet om hänskjutande. Barnet Tekdemirs mor har inget uppehållstillstånd men har, i egenskap av asylsökande, ett tillstånd att vistas i landet.

14 Barnet Tekdemirs far, som också är turkisk medborgare, reste in i Tyskland den 13 november 2005. Han har haft flera anställningar sedan den 1 februari 2009. Han arbetar heltid sedan den 1 mars 2014.

15 Barnet Tekdemirs far fick för första gången, den 21 april 2008, ett tidsbegränsat uppehållstillstånd av humanitära skäl, vilket successivt förlängdes till och med den 30 oktober 2013. Han hade från den 31 oktober 2013 ett uppehållstillstånd som var giltigt till och med den 6 oktober 2016, vilket beviljats enligt 4 § punkt 5 AufenthG.

16 Barnet Tekdemirs föräldrar ingick äktenskap den 23 september 2015. De hade tidigare gemensam vårdnad om klaganden i det nationella målet.

17 Den 10 juli 2014 ansökte barnet Tekdemir, som enligt den hänskjutande domstolens konstateranden vistats lagligt i Tyskland under sex månader efter födelsen, om uppehållstillstånd enligt 33 § AufenthG.

18 Förvaltningsdistriktet Bergstraße avslag denna ansökan genom beslut av den 27 juli 2015. Förvaltningsdistriktet motiverade sitt avslag med att den behöriga myndigheten har ett utrymme för skönsmässig bedömning i frågan huruvida ett uppehållstillstånd ska beviljas och att myndigheten ansåg att det i detta fall saknades anledning att meddela ett sådant skönsmässigt beslut till förmån för barnet Tekdemir. Förvaltningsdistriktet påpekade nämligen att det inte var oacceptabelt att kräva av barnet Tekdemir att han senare skulle vidta åtgärder inom ramen för ett viseringsförfarande, även om detta oundvikligen skulle leda till att han och hans mor, åtminstone tillfälligt, skildes från sin far respektive make. Förvaltningsdistriktet ansåg dessutom att det inte var orimligt att förvänta sig av barnet Tekdemirs far att han skulle fortsätta att leva i en familjegemenskap eller äktenskaplig samlevnad tillsammans med sin son och sin maka i Turkiet, eftersom han inte hade erkänts som asylsökande eller flykting och eftersom han, i likhet med sin son och maka, var turkisk medborgare. Förvaltningsdistriktet Bergstraße underströk slutligen att

barnet Tekdemir tilläts att befinna sig i Tyskland under den tid som det asylförfarande som hade inletts av hans mor pågick.

19 Barnet Tekdemir, som företräds av sina föräldrar, överklagade detta beslut till den hänskjutande domstolen.

20 Den hänskjutande domstolen anser att kravet att tredjelandsmedborgare under 16 år måste inneha ett uppehållstillstånd utgör en ny begränsning, i den mening som avses i artikel 13 i beslut nr 1/80.

21 Eftersom ett sådant krav införts för att uppnå det mål som avser en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna, önskar den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida detta mål utgör ett tvingande skäl av allmänintresse som kan motivera en sådan begränsning, och, om så är fallet, vilka kvalitativa krav som ett sådant tvingande skäl måste uppfylla.

22 Mot denna bakgrund beslutade Verwaltungsgericht Darmstadt (Förvaltningsdomstolen i Darmstadt, Tyskland) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Utgör målet att säkerställa en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna ett tvingande skäl av allmänintresse som ger utrymme för att underlåta att tillämpa det undantag från kravet på uppehållstillstånd som en i Tyskland född turkisk medborgare kan åberopa med stöd av 'standstill-klausulen' i artikel 13 i beslut nr 1/80?

2) För det fall domstolen besvarar den första frågan jakande, vilka är de kvalitativa kraven för att ett 'tvingande skäl av allmänintresse' ska anses föreligga när det gäller målet att säkerställa en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna?”

Prövning av tolkningsfrågorna

23 Den hänskjutande domstolen har ställt sina frågor, som ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 13 i beslut nr 1/80 ska tolkas på så sätt att det mål som avser en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna utgör ett tvingande skäl av allmänintresse som kan motivera en nationell bestämmelse som införts efter det att detta beslut trätt i kraft i den berörda medlemsstaten och som innebär att tredjelandsmedborgare under 16 år måste inneha ett uppehållstillstånd för att få resa in och vistas i denna medlemsstat, och, om denna fråga besvaras jakande, huruvida en sådan bestämmelse står i proportion till det mål som eftersträvas.

24 Det ska vid besvarandet av den hänskjutande domstolens frågor först prövas huruvida den nationella bestämmelse som är aktuell i det nationella målet utgör en ny begränsning, i den mening som avses i artikel 13 i beslut nr 1/80, vilket nämnda domstol anser.

25 Enligt domstolens fasta praxis utgör *standstill*-klausulen i artikel 13 i beslut nr 1/80 ett generellt förbud mot att anta nya nationella bestämmelser som syftar eller leder till att en turkisk medborgare underkastas mer restriktiva villkor beträffande dennes rätt att utöva den fria rörligheten för arbetstagare i en medlemsstat än vad som gällde när nämnda beslut trädde i kraft med avseende på den berörda medlemsstaten (dom av den 7 november 2013, Demir, C-225/12, EU:C:2013:725, punkt 33 och där angiven rättspraxis).

26 Det framgår av beslutet om hänskjutande att det enligt den nationella lagstiftning som är tillämplig på omständigheterna i det nationella målet krävs att tredjelandsmedborgare, även de som är under 16 år, innehar ett uppehållstillstånd för att få resa in och vistas i Tyskland. Såvitt avser barn som är medborgare i ett tredjeland och är födda i Tyskland och vars ena förälder har ett uppehållstillstånd i Tyskland, såsom barnet Tekdemir, får den behöriga myndigheten emellertid bevilja ett uppehållstillstånd ex officio.

27 Det framgår även av beslutet om hänskjutande att enligt den nationella lagstiftning som var tillämplig vid tidpunkten då beslut nr 1/80 trädde i kraft i Tyskland undantogs tredjelandsmedborgare under 16 år från kravet på uppehållstillstånd för få att resa in och vistas i denna medlemsstat. På grundval av detta undantag omfattades dessa minderåriga barn av en rätt att uppehålla sig i landet och de likställdes således med tredjelandsmedborgare som hade ett uppehållstillstånd. Den uppehållsrätt som de minderåriga barnen tillerkändes på detta sätt kunde i efterhand emellertid tidsbegränsas av förvaltningsmyndigheten med utövande av dess utrymme för skönsmässig bedömning.

28 Efter att ha jämfört den nationella lagstiftning som gällde vid tidpunkten då beslut nr 1/80 trädde i kraft och den nationella lagstiftning som är aktuell i det nationella målet, konstaterade den hänskjutande domstolen, utan att i detta avseende motsägas av den tyska regeringen, att de villkor för inresa och vistelse i Tyskland för tredjelandsmedborgare under 16 år som gäller enligt sistnämnda lagstiftning är mer restriktiva än de villkor som gällde enligt den förstnämnda lagstiftningen.

29 Den hänskjutande domstolen har dessutom påpekat att den nationella lagstiftning som är aktuell i det nationella målet, även om den inte särskilt rör familjeåterförening, ändå kan ha betydelse för familjeåterföreningen för en turkisk arbetstagare, såsom barnet Tekdemirs far, om tillämpningen av denna lagstiftning, såsom i detta fall, försvårar en sådan familjeåterförening. Den tyska regeringen har inte heller bestritt detta konstaterande.

30 Man kan följaktligen utgå från att den nationella lagstiftning som är aktuell i det nationella målet har inneburit en skärpning av villkoren för familjeåterförening för turkiska arbetstagare, såsom barnet Tekdemirs far, i förhållande till de villkor som gällde vid tidpunkten då beslut nr 1/80 trädde i kraft i Tyskland.

31 Såsom framgår av domstolens praxis utgör en nationell lagstiftning som innebär en skärpning av villkoren för familjeåterförening för turkiska arbetstagare, som vistas lagligen i den berörda medlemsstaten, i förhållande till de villkor som gällde vid tidpunkten då beslut nr 1/80 trädde i kraft i denna medlemsstat, en ny begränsning, i den mening som avses i artikel 13 i detta beslut, av dessa turkiska arbetstagares rätt att utöva den fria rörligheten för arbetstagare i nämnda medlemsstat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 april 2016, Genc, C-561/14, EU:C:2016:247, punkt 50).

32 Den nationella lagstiftning som är aktuell i det nationella målet utgör följaktligen en ny begränsning, i den mening som avses i artikel 13 i beslut nr 1/80.

33 Domstolen har tidigare slagit fast att en begränsning som syftar eller leder till att en turkisk medborgare underkastas mer restriktiva villkor vad gäller dennes rätt att utöva den fria rörligheten för arbetstagare i en medlemsstat än de som gällde när beslut nr 1/80 trädde i kraft är förbjuden. Detta gäller såvida denna begränsning inte omfattas av de inskränkningar som avses i artikel 14 i beslutet eller grundas på ett tvingande skäl av allmänintresse, är ägnad att säkerställa förverkligandet av det legitima mål som eftersträvas och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål (dom av den 12 april 2016, Genc, C-561/14, EU:C:2016:247, punkt 51 och där angiven rättspraxis).

34 Det kan i förevarande fall konstateras att den nationella lagstiftning som är aktuell i det nationella målet inte omfattar sådana inskränkningar som avses i artikel 14 i beslut nr 1/80. Det framgår nämligen av beslutet om hänskjutande och den tyska regeringens påpekanden att det mål som eftersträvas med lagstiftningen avser en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna.

35 Det ska därefter följaktligen prövas huruvida en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna utgör ett tvingande skäl av allmänintresse som kan motivera en ny

begränsning, i den mening som avses i artikel 13 i beslut nr 1/80, vilket den tyska regeringen har hävdad.

36 En effektiv förvaltning av migrationsströmmarna är ett viktigt mål i unionsrätten, såsom framgår av artikel 79.1 FEUF i vilken detta mål uttryckligen anges som ett av målen med den gemensamma invandringspolitiken som utformas av Europeiska unionen.

37 Det kan även konstateras att detta mål varken strider mot de mål som anges i artikel 2.1 i associeringsavtalet eller de som avses i skälen i beslut nr 1/80.

38 Domstolen har tidigare dessutom slagit fast att målet att förhindra olovlig inresa och vistelse utgör ett tvingande skäl av allmänintresse med avseende på tillämpningen av artikel 13 i beslut nr 1/80 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 november 2013, Demir, C-225/12, EU:C:2013:725, punkt 41).

39 Domstolen delar, mot bakgrund av dessa omständigheter, generaladvokatens ståndpunkt i punkt 17 i dennes förslag till avgörande, nämligen att det mål som avser en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna kan utgöra ett tvingande skäl av allmänintresse som motiverar en ny begränsning i den mening som avses i artikel 13 i beslut nr 1/80.

40 Domstolen ska därefter pröva huruvida den nationella bestämmelse som är aktuell i det nationella målet är ägnad att säkerställa förverkligandet av det mål som eftersträvas och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

41 Såvitt avser frågan huruvida denna bestämmelse är lämplig mot bakgrund av det mål som eftersträvas konstaterar domstolen att kravet att tredjelandsmedborgare under 16 år måste inneha uppehållstillstånd för att få resa in och vistas i den berörda medlemsstaten gör att det kan kontrolleras huruvida dessa medborgare vistas lagligen i denna medlemsstat. Eftersom en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna kräver en kontroll av dessa migrationsströmmar, är en sådan bestämmelse ägnad att säkerställa förverkligandet av detta mål. Detta kan därför i princip motivera en ytterligare begränsning, trots *standstill*-klausulen.

42 Vad beträffar frågan huruvida den nationella bestämmelse som är aktuell i det nationella målet går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det mål som eftersträvas, konstaterar domstolen att kravet att tredjelandsmedborgare, även de som är under 16 år, måste inneha ett uppehållstillstånd för att få resa in och vistas i Tyskland, i princip inte i sig kan anses vara oproportionerligt i förhållande till det mål som eftersträvas.

43 Proportionalitetsprincipen kräver emellertid att även villkoren för uppfyllande av ett sådant krav inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

44 Den behöriga myndigheten har, enligt 33 § AufenthG, ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den beslutar huruvida ett uppehållstillstånd ska beviljas under sådana omständigheter som föreligger i det nationella målet.

45 Såsom framgår av beslutet om hänskjutande avslog förvaltningsdistriktet i Bergstraße i förevarande fall, med utövande av dess utrymme för skönsmässig bedömning, barnet Tekdemirs ansökan om uppehållstillstånd. Förvaltningsdistriktet bedömde dels att det inte var oacceptabelt att kräva att klaganden senare skulle vidta åtgärder inom ramen för ett viseringsförfarande, även om detta oundvikligen skulle leda till att han och hans mor, åtminstone tillfälligt, skildes från sin far respektive make, dels att det inte var orimligt att förvänta sig av barnet Tekdemirs far att han skulle fortsätta att leva i en familjegemenskap eller äktenskaplig samlevnad tillsammans med sin son och sin maka i Turkiet.

46 Tillämpningen av den nationella lagstiftning som är aktuell i det nationella målet på en turkisk arbetstagare, såsom barnet Tekdemirs far, leder således till att denna arbetstagare måste välja mellan att fortsätta sin anställning i Tyskland och se sitt familjeliv störas allvarligt eller avstå från sin anställning utan någon garanti om att få komma in på arbetsmarknaden igen vid sin eventuella återkomst från Turkiet.

47 Den tyska regeringen har angett att möjligheten till familjeåterförening för klaganden i det nationella målet och hans far inte alls utesluts enligt den nationella rätten genom den däri föreskrivna skyldigheten att senare inleda ett viseringsförfarande, inom ramen för vilket det kan prövas om villkoren för en sådan familjeåterförening är uppfyllda. Klaganden i det nationella målet måste således inleda ett sådant förfarande i Turkiet för att få ett uppehållstillstånd för inresa och vistelse i Tyskland på grund av familjeåterförening.

48 Det framgår emellertid inte av någon handling som har getts in till domstolen att det, för att kontrollera att tredjelandsmedborgare under 16 år vistas lagligen i den behöriga medlemsstaten och, därigenom, säkerställa förverkligandet av det mål som avser en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna, är nödvändigt att de barn som är tredjelandsmedborgare som är födda i denna medlemsstat och som där vistas lagligen sedan deras födelse reser in i det tredjeland i vilket de är medborgare och i detta tredjeland inleder ett förfarande i vilket sådana villkor kommer att prövas.

49 Det har inte hävdats, och än mindre visats, att endast den omständigheten att klaganden i det nationella målet lämnar Tyskland och senare inleder ett viseringsförfarande skulle medföra att den behöriga myndigheten kan bedöma huruvida hans vistelse är laglig på grund av familjeåterföreningen.

50 Det har tvärtom inte framkommit något som medger bedömningen att den behöriga myndigheten inte redan nu har tillgång till alla de uppgifter som är nödvändiga för att besluta om huruvida klaganden i det nationella målet har rätt att vistas i Tyskland på grund av familjeåterförening och att myndigheten inte kan göra en sådan prövning, vilket skulle förhindra de olägenheter som det har hänvisats till i punkt 46 ovan, i samband med beslutet om beviljande av uppehållstillstånd enligt 33 § AufenthG.

51 Eftersom tillämpningen av den nationella lagstiftningen, under de omständigheter som föreligger i det nationella målet, får sådana följder som har beskrivits i punkt 46 ovan, anser domstolen att en sådan tillämpning är oproportionerlig i förhållande till det mål som eftersträvas.

52 Det ska under dessa omständigheter, med avseende på tillämpningen av artikel 13 i beslut nr 1/80, slås fast att villkoren för uppfyllande av kravet att tredjelandsmedborgare under 16 år måste inneha ett uppehållstillstånd för att få resa in och vistas i den berörda medlemsstaten – såvitt avser barn som, i likhet med klaganden i det nationella målet, är tredjelandsmedborgare som är födda i den berörda medlemsstaten och vars ena förälder är en turkisk arbetstagare som har ett uppehållstillstånd i denna medlemsstat – går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det mål som avser en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna.

53 Av det ovan anförda följer att den hänskjutande domstolens frågor ska besvaras enligt följande. Artikel 13 i beslut nr 1/80 ska tolkas på så sätt att det mål som avser en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna kan utgöra ett tvingande skäl av allmänintresse som kan motivera en nationell bestämmelse som införts efter det att detta beslut trätt i kraft i den berörda medlemsstaten och som innebär att tredjelandsmedborgare under 16 år måste inneha ett uppehållstillstånd för att få resa in och vistas i denna medlemsstat. En sådan bestämmelse står emellertid inte i proportion till det mål som eftersträvas, eftersom villkoren för dess genomförande – såvitt avser barn som, i likhet med klaganden i det nationella målet, är tredjelandsmedborgare som är födda i den berörda medlemsstaten och vars ena förälder är en turkisk arbetstagare som

vistas lagligen i denna medlemsstat – går utöver vad som är nödvändigt för att för att uppnå detta mål.

Rättegångskostnader

54 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Artikel 13 i associeringsrådets beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, som fogats till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket avtal undertecknades den 12 september 1963 i Ankara av Republiken Turkiet, å ena sidan, och av EEG:s medlemsstater och gemenskapen, å andra sidan, och vilket ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963, ska tolkas på så sätt att det mål som avser en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna kan utgöra ett tvingande skäl av allmänintresse som kan motivera en nationell bestämmelse som införts efter det att detta beslut trätt i kraft i den berörda medlemsstaten och som innebär att tredjelandsmedborgare under 16 år måste inneha ett uppehållstillstånd för att få resa in och vistas i denna medlemsstat.

En sådan bestämmelse står emellertid inte i proportion till det mål som eftersträvas, eftersom villkoren för dess genomförande – såvitt avser barn som, i likhet med klaganden i det nationella målet, är tredjelandsmedborgare som är födda i den berörda medlemsstaten och vars ena förälder är en turkisk arbetstagare som vistas lagligen i denna medlemsstat – går utöver vad som är nödvändigt för att för att uppnå detta mål.

Underskrifter

---

* Rättegångsspråk: tyska.